

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 07/39300, 07/39298 en 07/39301 van
de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, en de
voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats van
30 oktober 2007 in de gedingen tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 11 oktober 2007 is ten aanzien van appellant een vrijheidsontnemende maatregel toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 15 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 oktober 2007, verzonden op 31 oktober 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, het door appellant tegen de afwijzing van de aanvraag ingestelde beroep ongegrond verklaard en heeft die rechtbank, dezelfde nevenzittingsplaats, het door appellant tegen de vrijheidsontnemende maatregel ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

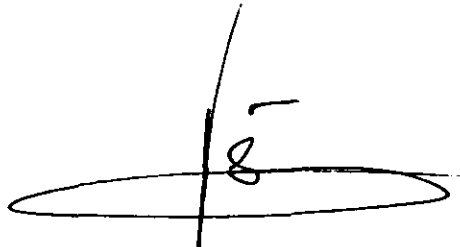
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 november 2007

91-534.

Verzonden: 29 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Afschrift

Model M19 Beschikking tot aanwijzing van een ruimte of plaats ingevolge art. 6 lid 1 of lid 1 en 2 van de Vreemdelingenwet

V-nummer :
Kmar-incidentnr. : 452825

Piketadvocaat : Tel:

Ondergetekende, Robert Klaas van Leussen, Wachtmeester der 1e klasse

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking

Overwegende dat, aan

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geslacht : Mannelijk
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Dominicaanse Republiek
Nationaliteit : Burger van Dominicaanse Republiek
Burgerlijke staat : ongehuwd
Tezamen met zijn kinderen jonger dan 16 jaar

Grensbeveiliging		AC Schiphol	
Dossiernr.:			
ULAD ontvangstdatum:			
Briefnr.:			
IND ontvangstdatum:		11 OKT 2007	
Registratie in naam indw.:	jls		
INDIS datum:	11/10	unit:	257
Invoer naam indw.:			
controle datum:		unit	

(X)artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (voor onderdanen van derde landen)

() artikel 3, lid 1 onder d van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8.8 of 8.5 van het Vreemdelingenbesluit (voor personen die vallen onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer of onderdanen van België en Luxemburg)
(eventueel hieronder overige gegevens vermelden)

wordt aan betrokkene(n) op grond van art. 6 lid 1 en lid 2 van de Vreemdelingenwet de verplichting opgelegd zich op te houden in :

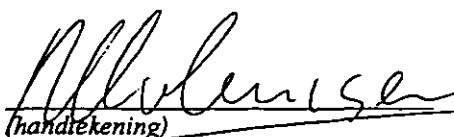
Aanmeldcentrum Schiphol

Deze beschikking is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.
Nadat ik aan betrokkene de strekking en inhoud van deze aanwijzing medegedeeld had,

() in de Nederlandse taal, welke door betrokkene in voldoende mate beheerst wordt;
() in de taal, welke door mij verbalisant en de vreemdeling in voldoende mate beheerst wordt;
(X) d.m.v. de tolk in de spaans taal van het tolkencentrum telefonisch, verklaarde hij/zij deze beschikking te begrijpen.

Schiphol, 11-10-2007

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking,
Robert Klaas van Leussen, Wachtmeester der 1e klasse

(handtekening)

31. Okt. 2007 16:11

Rechtbank Haarlem

Nr. 1005

P. 1/b

(7/11)

tenijn HB 07-11-07

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 39300 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 39298 (beroep)

AWB 07 / 39301 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 30 oktober 2007

in de zaak van:

geboren op van Dominicaanse nationaliteit, verblijvende in
het Uitzetocentrum Schiphol,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. P.J.P. Dietz de Loos, advocaat te Wassenaar,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. T. Hartsuiker, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage..

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 11 oktober 2007 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 15 oktober 2007 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 16 oktober 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 16 oktober 2007 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 11 oktober 2007 aan verzoeker op grond van artikel 3 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) de toegang tot Nederland geweigard en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 16 oktober 2007 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzoekt om schadevergoeding toe te kennen.

zaaknummer: AWB 07 / 39300 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 39298 (beroep)

AWB 07 / 39301 (vrijheidsontneming)

2

1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 23 oktober 2007. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door een kantoorgenoot van zijn gemachtigde, mr. G. van der Steen. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenaamde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker woont in een sloppenwijk. Verzoeker wil zich bekeren tot het joodse geloof om in een betere financiële situatie te geraken. De verantwoordelijke in de wijk van verzoeker wilde niet accepteren dat hij van godsdienst wilde veranderen. Verzoeker heeft daarna deelgenomen aan een protestdemonstratie op 8 oktober 2007. De demonstratie is beschooten door de autoriteiten en verzoeker is daarna gevlucht. Verzoeker kreeg later die middag een dreigetelefoontje thuis en hij zag verdachte voertuigen langs zijn huis rijden. Verzoeker is daarom naar gevlucht en vervolgens met behulp van de Joodse gemeenschap naar Nederland gekomen.
- 2.6 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit - samengevat - op de volgende standpunten gesteld. Verzoekers relaas dat hij is bekeerd tot het jodendom en dat hij heeft deelgenomen aan een manifestatie op 8 oktober 2007 wordt niet geloofwaardig geacht. Verzoeker komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29 Vw.
- 2.7 Verzoeker heeft hiertegen - samengevat - het volgende aangevoerd. Het relaas van verzoeker is geloofwaardig. Verzoeker is er niet van op de hoogte dat men zich niet zomaar kan bekeren tot het joodse geloof. Verzoeker heeft in zijn gehoren aangegeven dat hij geen kennis heeft van het joodse geloof. Dat verweerder vervolgens vragen gaat stellen over het joodse geloof is in strijd met artikel 6 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Onk heeft

zaaknummer: AWB 07 / 39300 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 39298 (beroep)
AWB 07 / 39301 (vrijheidsontneming)

3

verzoeker alleen een lagere schoolopleiding genoten, zodat niet van hem gevergd kan worden dat hij alle vragen beantwoord. Verzoeker heeft op het vliegveld een dvd in handen gedrukt gekregen met de mededeling dat het een opname van de demonstratie betrof. De dvd heeft de gemachtigde niet kunnen inzien, zodat dit buiten de procedure dient te blijven. Verzoeker heeft wel details over de demonstratie kunnen vertellen, zoals dat er geschoten werd en dat hij in paniek is geraakt en gevlucht. Voorts is het niet reëel van verweerder om van verzoeker te vergen dat hij namen kan noemen van de deelnemers van de demonstratie. Ten slotte is zijn aanvraag ten onrechte in de ac-procedure afgedaan, aangezien onderzoek dient te worden of sprake is van mensensmokkel. Verzoeker komt derhalve in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw.

- 2.8 Ter zitting heeft verzoeker zich op het standpunt gesteld dat een brief van Comunidad Judia Sefardi van 14 oktober 2007, die is overgelegd in de procedure van een mede asielzoeker uit de Dominicaanse Republiek, in zijn procedure dient te worden ingelast.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.9 De voorzieningenrechter overweegt allereerst dat de brief van Comunidad Judia Sefardi niet in de onderhavige procedure kan worden meegenomen of ingelast, aangezien verzoeker voornoemde brief niet heeft overgelegd.
- 2.10 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.11 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.12 Verweerder heeft in C14/3 (voorheen genummerd: C1/3.2) Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 (voorheen genummerd: C1/3.2.3) Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:
Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord en het relaas innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.
- 2.13 De voorzieningenrechter stelt allereerst vast dat verweerder niet een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, Vw aan verzoeker heeft tegengeworpen.
- 2.14 Verzoeker heeft tijdens het eerste gehoor van 12 oktober 2007 verklaard dat hij korte tijd geleden joods is geworden. Vervolgens heeft hij in het nader gehoor van 13 oktober 2007 (blz. 9) het voorgaande nogmaals bevestigd, om daarna te verklaren dat

zaaknummer: AWB 07 / 39300 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 39298 (beroep)

AWB 07 / 39301 (vrijheidsontneming)

4

hij niet is bekeerd. Verzoekers argument in beroep dat hij er niet van op de hoogte was dat men zich niet zomaar kan bekeren en dat hij dacht dat enkel het afstand nemen van het katholieke geloof en het zich wenden tot het joodse geloof al bekering inhoud, kan niet leiden tot het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekers voormelde verklaringen omtrent zijn bekering tot het jodendom tegenstrijdig zijn.

- 2.15 Voorts heeft verweerder in redelijkheid aan verzoeker kunnen tegenwerpen dat hij weinig kan vertellen over de inhoud van het Joodse geloof. Verzoeker heeft weinig kunnen vertellen over de Joodse rituelen, stromingen, de betekenis van de kleding, gebeden, feestdagen en hij heeft niet kunnen noemen hoe het heilige boek van de joden heet. Ook heeft verzoeker niet kunnen aangeven in welk gebedshuis ze samen komen, terwijl hij in het nader gehoor heeft verklaard dat hij een godsdienstbijeenkomst heeft bezocht.

Anders dan verzoeker in beroep heeft betoogd, heeft verweerder van hem mogen verwachten dat hij, zelfs als hij alleen een lagere schoolopleiding heeft genoten, een en ander over voornoemde elementaire punten van het Joodse geloof en het betreffende gebedshuis kan vertellen. Het door verzoeker in dit verband gedane beroep op artikel 6 EVRM kan niet leiden tot een ander oordeel, reeds omdat dit artikel volgens vaste rechtspraak niet van toepassing is op procedures die zien op beslissingen betreffende binnenkomst, verblijf en uitzetting van vreemdelingen (zie onder meer de uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 5 oktober 2000, JV 2000, 264).

- 2.16 Gelet op hetgeen is overwogen onder rechtsoverweging 2.14 en 2.15, heeft verweerder in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten dat verzoeker zich heeft bekeerd tot het jodendom dan wel zich heeft geïnteresseerd in dit geloof.

- 2.17 Voorts heeft verweerder heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoekers verklaringen omtrent (zijn deelname aan) de demonstratie op 8 oktober 2007 ongeloofwaardig zijn, omdat zijn verklaringen daarover vaag en summier zijn. Verzoeker heeft geen namen kunnen noemen van andere personen die bij de demonstratie aanwezig waren, hetgeen verweerder, te meer nu verzoeker heeft verklaard de manifestatie samen met anderen te hebben gepland, wel van hem verwacht mocht worden. Ook mocht van verzoeker verwacht worden dat hij had kunnen aangeven welke teksten op de spandoeken van de demonstranten stonden of welke leuzen door hen tijdens de demonstratie werden geroepen. Verzoekers enkele stelling in beroep dat het de vraag is of het reëel is dat hem wordt verweten dat hij geen enkele naam van de demonstranten kan noemen, kan niet leiden tot het oordeel dat verweerder verzoekers verklaringen over de demonstratie niet ongeloofwaardig heeft kunnen vinden. Daarbij acht de voorzieningenrechter tevens van belang dat de door verzoeker tijdens het nader gehoor aan verweerder overgelegde dvd, waarvan ter zitting is gebleken dat verzoeker ook zelf nog over een kopie beschikt, het relaas van verzoeker over de demonstratie op 8 oktober 2007 niet staft. Naar door verweerder onweersproken is gesteld, betreft het een opname van het programma "Casos del Día" die dateert van de dag voorafgaande aan de laatste zondag van mei (moederdag) 2007.

- 2.18 Gelet op hetgeen is overwogen bij de rechtsoverwegingen 2.14 tot en met 2.17 en met toepassing van de in C14/33 Vc weergegeven maatstaf, heeft verweerder in redelijkheid kunnen concluderen dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is. Derhalve is er geen grond voor het oordeel dat verzoeker aanmerkelijk heeft gemaakt

zaaknummer: AWB 07 / 39300 (voorlopige voorziening)

AWB 07 / 39298 (beroep)

AWB 07 / 39301 (vrijheidsontneming)

5

dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.

2.19 Verzoeker heeft niet onderbouwd waarom hij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw. Derhalve bestaat evenmin grond voor het oordeel dat verzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij op die grond in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

2.20 Er is dus geen grond voor het oordeel dat verweerder de aanvraag van verzoeker op ontoereikende gronden heeft afgewezen. Het in het beroepschrift betrokken standpunt dat de asielaanvraag van verzoeker ten onrechte in de ac-procedure is afgedaan omdat onderzocht dient te worden of er, gelet op de omvang van de groep van landgenoten waarmee verzoeker is ingereisd (20 á 30 personen), sprake is van georganiseerde mensensmokkel, volgt de rechtbank niet. Daartoe is redengovend dat verzoeker zelf nimmer heeft verklaard dat er sprake is geweest van mensensmokkel en niet gebleken is dat hij daarvan aangifte heeft gedaan.

2.21 De voorzieningenrechter zal het beroep ongegrond verklaren.

2.22 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.

2.23 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

2.24 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.

2.25 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.

2.26 Eiser voert aan dat de inbewaringstelling disproportioneel is.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.27 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet (langer) gerechtvaardigd is. Daarbij acht de rechtbank van belang dat de voorzieningenrechter

zaaknummer: AWB 07 / 39300 (voorlopige voorziening)
AWB 07 / 39298 (beroep)
AWB 07 / 39301 (vrijheidsontneming)

6

het beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag van verzoeker ongegrond zal verklaren.

2.28 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.29 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.

2.30 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Bestissing

De voorzieningenrechter:

3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond;

3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.M. Kos, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 30 oktober 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. A.W. Martens, griffier.

Afschrift verzonden op:

31 OKT. 2007

Coll: AHE

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekennen van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Wett. aansluitend afschrift
+31 70 5114552

DE LOOS & SCHRIJVER

ADVOCATEN

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATEN B.V.
K.v.K. Maaglanden nr. 27167281

Mr P.J.Ph. Dietz de Loos
Mw Mr M.S.M. Dietz de Loos-Schrijver

Mr G. van der Steen

* Specialiste Insolventierecht
** Specialisatie Strafrecht. Lid NVSA

Langstraat 58b - Brinkhof Passage
2242 KN Wassenaar

Telefoon : +31(0)70 - 511 92 63
Telefax : +31(0)70 - 511 45 52
E-mail : info@deloos-schrijver.nl

Alle correspondentie:
Postbus 453
2240 AL Wassenaar

Raad van State
t.a.v. Afdeling Bestuursrechtspraak

Per telefax: 070 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6105-C	
06 NOV 2007	
ZAAKNR.	2007077401/12
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

(Ac)
Wassenaar, 6 november 2007

Uw ref:
Onze ref: 9805/P/AWW
Betreft:

HB

Geachte heer, mevrouw,

Ingesloten treft u aan het hoger beroepschrift in opgemelde aangelegenheid met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Dank voor uw medewerking.

Met vriendelijke groet en hoogachting,

P.
Mr P.J.Ph. Dietz de Loos

Derden-geldrekening 51.61.50.871 t.n.v. Stichting Beheer Derdengelden de Loos & Schrijver Advocaten
Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering
in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft en tot ten hoogste het bedrag dat uitbetaald wordt.

Any liability shall be limited to the amount which is paid out under our professional liability policy in the matter concerned.

GARDEC registratie/loetsing

Toevoeging is aangevraagd

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Onze ref: rodrigues torres-9805P/AWW

Het eventueel in deze zaak verschuldigde griffierecht dient ten laste gebracht te worden van onze rekening-courant met nummer 705-151R

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

van Dominicaanse nationaliteit, geboren op
hierna te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te Wassenaar
aan de Langstraat 58b ten kantore van Mr P.J.Ph. Dietz de Loos, die door hem bepaaldelijk
wordt gevolmachtigd om hem in onderhavige procedure te vertegenwoordigen.

Allereerst wordt nadrukkelijk verwezen naar de bij dit hoger beroep ingesloten formulieren
"Machtiging Hoger Beroep Vreemdelingenzaken" (Prod.1).

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
sector bestuursrecht, nevenzittingsplaats Haarlem van de enkelvoudige kamer voor
vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 30 oktober 2007, verzonden op 31
oktober 2007, (AWB 07/39300 [vovo], 07/39298 [beroep] en 07/39301 [vrijheidsontneming]),
waarbij is geoordeeld dat de voorzieningenrechter het beroep tegen het besluit tot afwijzing
van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond heeft verklaard en
het verzoek om voorlopige voorzieningen heeft afgewezen alsmede dat de rechtbank het
beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond heeft verklaard en het verzoek
om toekenning van de schadevergoeding heeft afgewezen (Prod. 2).

Appellant is het niet eens met voornoemde uitspraak en komt daarvan deswege in hoger
beroep bij uw Afdeling Bestuursrechtspraak en wel op grond van het volgende.

Appellant is van mening dat het onderzoek dat geleid heeft tot de bestreden uitspraak d.d.
30 oktober 2007 onzorgvuldig is geweest (strijd met artikel 3:2 Awb).

Daarbij is tevens sprake van een onevenredige belangenafweging, althans heeft verweerder
de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen niet zorgvuldig afgewogen terwijl de voor
Appellante nadelige gevolgen van de bestreden uitspraak onevenredig nadelig zijn in
verhouding tot de met de bestreden uitspraak te dienen doelen.

In opgemelde aangelegenheid heeft verweerder in redelijkheid niet tot bestreden uitspraak
kunnen komen, reden waarom dit niet in stand kan blijven.

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank onder 2.9. van de bestreden beschikking
dat de brief van Comunidad Judia Sevardi niet in de onderhavige procedure kan worden
meegenomen of ingelast aangezien appellant deze brief niet heeft overgelegd. Immers,
aangezien moet worden dat hier het woord "tijdig" uit de overweging is weggefallen
enerzijds en anderzijds nu het hier een groep betreft van circa 20 a 30 personen die allen

om dezelfde redenen asiel hebben aangevraagd terwijl een andere asielzoeker uit dezelfde groep de beschikking over de betreffende brief heeft evenals verweerder terwijl de inhoud van de brief aan verweerder dan ook bekend is, en appellant zich daarop beroepen heeft zodat het niet-overleggen en meenemen van die betreffende brief in strijd is met artikel 6 juncto 3 EVRM.

Voor zover verweerder zich daarbij beroept op de stelling dat artikel 6 EVRM in asielzaken niet toepasselijk zou zijn onder verwijzing naar de uitspraak van 5 oktober 2000 (EHRM 3965/98 vs. Frankrijk, JV 2000/264, neemt appellant het standpunt in dat deze uitspraak op onderhavige zaak van appellant niet van toepassing is en wel om de navolgende redenen:

De betreffende uitspraak van 5 oktober 2000 is niet van toepassing op procedures die zien op beslissingen betreffende binnenkomst, verblijf en uitzetting van vreemdelingen. In de zaak van 5 oktober 2000 heeft een beroep gedaan op artikel 6 lid 1 EVRM wegens de volgens hem onredelijk lange procedure over het uitzettingsbevel en het verbod van 10 jaar Frans grondgebied te betreden. Het Hof heeft het eerder ingenomen standpunt van de Commissie gedeeld dat beslissingen betreffen de binnenkomst, verblijf en uitzetting van vreemdelingen niet de vaststelling bevatten van hun burgerlijke rechten of plichten of een strafrechtelijke tenlastelegging in de zin van artikel 6, 1° lid EVRM.

Voorts heeft het Hof aangegeven dat de bepalingen van het Verdrag gezien moeten worden in het licht van het hele verdragskader inclusief de protocollen. In dit verband bevat artikel 1 Protocol nr. 7 procedurele waarborgen toepasbaar bij de uitzetting van vreemdelingen. Aanvullend heeft het Hof opgemerkt dat de preambule bij dit protocol refereert aan het nemen van verdere stappen ter waarborging van de collectieve handhaving van zekere rechten en vrijheden in de zin van het Verdrag.

Samen genomen laten deze bepalingen zien dat de lidstaten er zich van bewust waren dat artikel 6, lid 1 niet van toepassing is op procedures tot uitzetting van vreemdelingen en aanvullende maatregelen wensten te nemen op dit gebied. Deze constructie wordt ondersteund door het toelichtend rapport bij protocol nummer 7 dat waarborgen bevat speciaal voor het uitzetten van vreemdelingen (JV 2000/264 met Noot en Boeles; RV 2000.61).

Uit het voorgaande volgt duidelijk dat de uitspraak waar de rechtbank in de bestreden beschikking aan refereert een geheel andere situatie op het oog heeft dan de situatie waaraan appellant in deze een beroep op heeft gedaan. In deze staat vast dat de aanvraag van appellant plaats vindt binnen de 48-uur van de AC procedure Schiphol, dat voorts daarbij tevergeefs geprobeerd is telefonisch contact te krijgen met de Dominicaanse Republiek en dat daardoor een onredelijke vertraging is opgetreden in de procesrechtelijke positie en het aanvoeren van noodzakelijke gegevens ter adstructie van het asielrelaas van appellant, waarbij tenslotte faxberichten zijn verkregen en waarbij tenslotte is gebleken dat één ander persoon uit dezelfde groep van appellant over de brief van Comunidad Judia Sefardi beschikt welke niet in bezit van appellant is en welke vervolgens op puur legistische wijze door verweerder buiten de zaak van appellant wordt gehouden.

Appellant is van mening dat een dergelijke proceshouding lijnrecht in strijd is met artikel 6 juncto 3 EVRM en dat artikel 6 EVRM in deze onverkort van toepassing is nu dit artikel immers ziet op het hebben van een fair en eerlijk proces, welk beginsel een grondrecht is van de Nederlandse rechtstaat. Ook al zou er een afspraak tussen de lidstaten bestaan, dat zij zich er van bewust waren dat artikel 6 niet van toepassing is op procedures tot uitzetting van vreemdelingen hetgeen derhalve dan ook niet betekent dat vreemdelingen hier te lande geen recht hebben op een eerlijk en fair proces.

De beslissing als ingenomen door de rechtbank in de bestreden uitspraak onder 2.9 en 2.15 kan om deze redenen dan ook niet in stand blijven nu het beroep dat appellant gedaan heeft op artikel 6 niet ziet op de beslissingen betreffen binnenkomst, verblijf en uitzetting maar op het hebben van een fair en eerlijk proces in Nederland.

In deze zin is artikel 6 evenals artikel 3 EVRM de hoeksteen van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens. Het doortrekken van de beslissing van 5 oktober 2000, JV 2000, 264 naar de procedureregels binnen de asielaanvraagprocedure impliceert dat daarmee een beroep op artikel 3 EVRM illusoir gemaakt kan worden, hetgeen onacceptabel is. Verwezen wordt naar de uitspraak . Het beroep dat appellant gedaan heeft op artikel 6 juncto 3 EVRM is dan ook niet in strijd met de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens van 5 oktober 2000, nummer 39652/98.

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank onder 2.3 van de bestreden uitspraak dat de Voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van de openbare orde toets. In deze is het toetsingskader te krap nu appellant duidelijk een beroep heeft gedaan op artikel 3 EVRM hetgeen een volle toetsing ex nunc inhoudt, alles conform de richtlijnen neergelegd in de uitspraak.

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank onder 2.4 juncto 2.14 t/m 2.17 en met toepassing van de in C14/3.3. Vreemdelingencirculaire weergegeven maatstaf in redelijkheid kunnen concluderen dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is en dat er derhalve geen grond is voor het oordeel dat verzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op de omstandigheden die op grond van artikel 29, 1° lid aanhef en onder a, b of c een rechtsgrond voor de verlening van een asielvergunning vormen.

Tevens heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak ten onrechte overwogen onder 2.19 dat appellant niet onderbouwd heeft waarom hij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 eerste aanhef en onder d Vw en derhalve dat evenmin grond voor het oordeel bestaat dat appellant aannemelijk heeft gemaakt dat hij op die grond in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Appellant verwijst in deze naar hetgeen hij geheel in eigen woorden verteld heeft, reden asielaanvraag onder 3 pagina 3 rapport nader gehoor.

Verder wordt verwezen naar de samenvatting onder 4.4. op pagina 15 nader gehoor. Juncto 4.3.5 nader gehoor. Uit het gehele relaas van appellant, zoals neergelegd in het rapport nader gehoor, en de weergave in het aanvullend verzoek- en beroepschrift d.d. 18 oktober 2007 waarbij op pagina 4 expliciet verwezen wordt naar de gronden onder artikel 29, sub a, b, c en d en de motivering daarvan alsmede de duidelijk uitgesproken vrees voor vervolging op godsdienstige redenen met verwijzing naar de daadwerkelijk gepleegde moord op een van de mede godsdienstgenoten volgt dat sprake is van een reële vrees voor vervolging en een reël risico op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM na terugkeer in het land van herkomst, waar appellant uitdrukkelijk een beroep op heeft gedaan.

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank onder 2.16 van de bestreden uitspraak dat verweerder in redelijkheid ongeloofwaardig heeft kunnen achten dat appellant zich heeft bekeerd tot het Jodendom danwel zich heeft geïnteresseerd in dit geloof. In deze verwijst appellant nadrukkelijk naar hetgeen hij daaromtrent heeft verteld alsmede dat hij pas in de beginfase verkeerde van het bekeringsproces. Dit ging duidelijk gepaard met een summiere kennismakingsperiode, het bijeenkomen met geïnteresseerden in het Joodse geloof, een demonstratie waarbij gedemonstreerd werd voor godsdienstvrijheid, een slechts korte

tijdspanne waarbinnen zulks is gebied (zie 2.14 bestreden uitspraak) de terechte verklaring van appellant dat hij niet is bekeerd (immers zulks vergt een zeer langdurig en intensief proces).

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank onder 2.15 dat verweerder in redelijkheid aan verzoeker heeft kunnen tegenwerpen dat hij weinig kan vertellen over de inhoud van het Joodse geloof en zulks hem heeft tegengeworpen. Immers, nergens wordt in het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens de eis gesteld dat men, om een geslaagd beroep te doen op dit verdrag en de bescherming die dit verdrag biedt, en met name op de grond dat men vrees voor vervolging heeft om godsdienstige redenen, aan kan tonen dat men kennis heeft over de inhoud van dat geloof.

Ten onrechte honoreert de rechtbank onder 2.15 van de bestreden uitspraak dan ook de volstrekt ongefundeerde en onterechte toets en maatstaf welke verweerder heeft aangelegd ten einde te toetsen of het relaas van appellant en het beroep dat appellant gedaan heeft op bescherming geloofwaardig was. Hiermee is strijd met artikel 6 juncto 3 EVRM.

Bij dit alles dient niet uit het oog te worden verloren dat de betreffende procedure zich afgespeeld heeft binnen de 48 uur van de AC Schiphol procedure, welke volstrekt onvoldoende waarborgen bevat voor appellant teneinde zijn relaas met bewijsstukken en nadere gegevens behoorlijk over het voetlicht te brengen. Hij heeft daar gewoon de gelegenheid niet voor gekregen.

Onder 2.17 van de bestreden uitspraak wordt nog verwezen naar de overgelegde dvd welke ook de rechtshulpverleners van appellant niet hebben kunnen zien. Deze betreffende dvd is ook niet aan de rechtshulpverleners in kopie ter beschikking gesteld en bevindt zich dan ook niet onder de processtukken. Dit is eveneens in strijd met de goede procesorde, artikel 6 juncto 3 EVRM.

Voorts is ten onrechte geen rekening gehouden met de verklaringen van alle andere asielzoekers uit hetzelfde vliegtuig en met vergelijkbare en gelijklopende verhalen en verklaringen als de verklaring van appellant. Door alle andere betrokken asielzoekers niet te horen, terwijl zij wel degelijk voor handen waren en eenvoudig gehoord konden worden, is door verweerder willens en wetens de procespositie van appellant geschaad en heeft verweerder dan ook niet tot het oordeel kunnen komen dat het asielrelaas van verzoeker ongelooftwaardig is.

Gezien het voorgaande heeft de rechtbank dan ook ten onrechte geoordeeld onder 2.20 dat er dus geen grond voor het oordeel is dat verweerder de aanvraag van appellant op ontoereikende gronden heeft afgewezen.

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank onder 2.20 van de bestreden uitspraak dat de rechtbank niet het argument volgt dat de asielaanvraag van appellant ten onrechte in de AC procedure is afgedaan omdat onderzocht dient te worden of er, gelet op de omvang van de groep van landgenoten waarmee appellant is ingereisd (20 a 30 personen) sprake is van georganiseerde mensensmokkel omdat daartoe redengevend is dat appellant zelf nimmer heeft verklaard dat er sprake is geweest van mensensmokkel en niet gebleken is dat hij daarvan aangifte heeft gedaan.

Immers, in deze heeft verweerder een eigen verantwoordelijkheid uit hoofde van de opsporing van strafbare feiten enerzijds, terwijl de wijze waarop mensensmokkel plaatsvindt, enerzijds een strafdelict is maar ook anderzijds past binnen de verantwoordelijkheid welke verweerder heeft bij het toezicht op het binnentreden in Nederland. Derhalve ook zonder dat aangifte gedaan is door appellant had verweerder bij een zo omvangrijke binnenkomst van

personen uit een land, allen met hetzelfde of vergelijkbare asielrelaas, deze zaak niet binnen de 48 proces uren af mogen doen, doch eerst een gedegen onderzoek moeten instellen naar de achtergrond, het relaas en ook de vraag of geen sprake is van georganiseerde mensenhandel/smokkel. De ogen hiervoor sluiten is zonder meer onzorgvuldig.

Gezien het voorgaande is appellant dan ook van mening dat de rechtbank ten onrechte gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid gegeven in artikel 8:86 lid 1 Awb om in de voorlopige voorzieningenprocedure onmiddellijke uitspraak te doen in de hoofdzaak, ten onrechte oordelend dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak.

Ten onrechte overweegt en beslist de Voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening af te wijzen en dat er geen grond is verweerder in de proceskosten te veroordelen.

Ten onrechte overweegt en beslist de rechtbank vervolgens ook het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning ongegrond te verklaren, het verzoek om een voorlopige voorziening af te wijzen en het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond te verklaren, alsmede het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af te wijzen.

REDENEN WAAROM

Appellant zich tot Uw afdeling Bestuursrechtspraak wendt met het eerbiedig verzoek de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage in Awb 07/39300 (vovo) en Awb 07/39298 (beroep) en Awb 07/39301 (vrijheidsontneming) d.d. 30 oktober 2007 en verzonden op 31 oktober 2007 te vernietigen en opnieuw rechtdoende aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verstrekken, alsmede de vrijheidsontnemende maatregel op te heffen nu deze disproportioneel is onder het toekennen van de gebruikelijke schadevergoeding voor iedere dag dat appellant in bewaring heeft gezeten tot op de dag van opheffing daarvan.

Subsidiair appellant te verwijzen naar een open OC ter verdere behandeling van zijn asielaanvraag, alles met veroordeling van verweerder in de kosten van alle procedures.

Wassenaar, 6 november 2007

Gemachtigde
